

[Aksel Larsen.]

den rejstes af et parti på 11 medlemmer her i salen.

Endelig. Statsministeren siger, at det står jo i grundloven, at der kan rejses rigsretstiltale mod nuværende eller forhenværende ministre eller mod andre. Dermed mener han, at så kan der ikke være nogen tvivl om, at den af hr. Langkilde foreslåede dagsorden er mere omfattende, end vi hidtil har opfattet den. Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at der står i denne dagsorden udtrykkeligt, at man skal

„overveje, hvorvidt der i forbindelse med efterretningstjenestens virksomhed måtte være grundlag for at rejse rigsretssag mod nogen tidligere eller nuværende minister“,

og dermed fortsætter tinget behandlingen af den foreliggende sag. Det er afgrænset til ministrene.

Jeg vil anbefale min gruppe at stemme for hr. Langkildes forslag til dagsorden, jeg vil anbefale hr. Gert Petersen at trække det af ham stillede forslag tilbage, hvis regeringen og forslagsstilleren, hr. Langkilde, vil acceptere en tilføjelse i form af følgende:

Ændringsforslag:

Efter ordene „måtte være grundlag for at rejse rigsretssag mod nogen tidligere eller nuværende minister“ tilføjes ordene: „eller mod andre.“

Er statsministeren villig til at acceptere det, så tror jeg . . .

Formanden: Ændringsforslag?

Aksel Larsen: Jeg har ikke fået det skrevet, hr. formand, vi har jo debat her, men jeg skal få det skrevet. Hvis regeringen vil acceptere det, så tror jeg, vi kan gøre det netop efter de udtalelser, statsministeren fremsatte.

Formanden: Der er nu stillet følgende ændringsforslag til det af hr. Langkilde stillede forslag om motiveret dagsorden: (se oven-

for). Jeg skal lade også dette forslag indgå i debatten.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Der er jo ingen, der kan bruge — og i dette tilfælde misbruge — dialektikken så meget som hr. Aksel Larsen. Jeg sagde ikke, at det var grundlovens § 60, der var begrundelsen for, at dette dagsordensforslag også omfattede selve embedsførelsen. Jeg sagde embedsførelsen, og hvis der af embedsmænd foretages fejl, er dette også ministerens ansvar og er dermed omfattet. Og så føjede jeg til; man behøver heller ikke at være i tvivl om, hvad der derefter kan ske med disse. Det var altså to forskellige argumentationer, jeg brugte, og det er omfattet.

Jeg lægger så megen vægt på, at der ikke ved folketingsbeslutninger og ved et folketingsudvalgs nedsættelse på nogen måde skabes den mindste usikkerhed i bevidstheden om, at det er ministrenes parlamentariske ansvar, der er det direkte ansvar over for folketingsret, at jeg anbefaler at afvise den tilføjelse, der er foreslået af hr. Aksel Larsen, men det betyder ingen indskrænkning i udvalgets muligheder for at arbejde.

(Kort bemærkning).

Langkilde: Jeg vil gerne på de tre regeringspartiers vegne sige, at vi i henhold til den af statsministeren givne begrundelse, som vi ganske kan tiltræde, må afvise det af hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag til den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg ved ikke, hvori mit misbrug består, og det ved statsministeren heller ikke, og selv om han mener at vide det, vil han ikke være i stand til at forklare det, så almindelige dødelige kan forstå det. Men jeg ved, at ministeren sagde, at der kan også rejses rigsretssag mod andre end ministre. Hvis statsministeren vil stå ved det, så begriber jeg ikke, at han har noget imod, at det kommer til at stå i dagsordenen.